

Motion till riksdagen 2011/12:Ju358

av **Allan Widman (FP)**

En skärpt vapenpolitik

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en skärpt vapenpolitik.

Motivering

Förekomsten av skjutvapen är ett av våra allvarligaste samhällsproblem. Kopplingen till tung, organiserad brottslighet är tydlig. Konsekvenserna, i termer av skadade och döda, är alltför kostsamma.

Skottlossningar på allmän plats blir allt vanligare. Under 2010 inkom totalt 1 070 polisanmälningar om skottlossningar i hela landet. Under 2011 har redan inkommit 1 096 anmälningar, enligt aktuella uppgifter jag har tagit del av. Visserligen kan siffran för antalet polisanmälningar innehålla en överrapportering, men ett växande antal anmälningar ger också en fingervisning om att allmänheten är oroad av utvecklingen.

En del orter i landet är hårdare drabbade än andra. Per dags dato har till exempel 112 polisanmälningar av skottlossningar skett enbart i Malmö. Under 2010 inkom 159 anmälningar. Det är nästan en anmälning varannan dag.

Vapenamnestier har genomförts i Sverige två gånger de senaste tjugo åren: 1993 och 2007. Vid den senaste amnestin lämnades det in nästan 14 000 vapen och 14 ton ammunition till polismyndigheterna. Även om en förhållandevis kort tid förflutit sedan den senaste, allmänna vapenamnestin finns det mycket som talar för att en ny snarast bör genomföras.

Rikskriminalen anser att kriminella har nästan obegränsad tillgång till skjutvapen. Malmöpolisen har nyligen begärt en förnyad amnesti i brev till Justitiedepartementet. Justitieministern själv har i augusti 2010 bekräftat sin avsikt att verka för att en ny vapenamnesti beslutas.

I samband med en vapenamnesti är det viktigt att kompletterande åtgärder vidtas. En sådan är att skärpa straffen för grovt vapenbrott. Om lägsta straffet

Fel! Okänt namn på

sätts till två års fängelse, istället för dagens sex månader, ger det polisen möjlighet att använda en rad straffprocessuella, hemliga tvångsmedel i kampen mot de illegala vapnen, till exempel hemlig telefonavlyssning.

Naturligt vore också att en ny vapenamnesti följdes upp med att vapenbrotten prioriterades högre i polisens arbete.

Ett särskilt och tidigare inte så uppmärksammat problem är illegal användning av så kallade effektbegränsade vapen. Hit räknas till exempel luftgevär och kolsyre drivna vapen. Idag har polisen ingen möjlighet att kontrollera vem som har tillgång till sådana vapen, försvitt inte de inhandlats av omyndiga som måste söka tillstånd. Mycket talar för att föräldrar köper ut sådana vapen till sina barn för att slippa krånglet med ansökan om tillstånd.

De effektbegränsade vapnen förekommer idag i samband med brott som begås av unga. I Malmö har vid flera tillfällen vapnen använts mot lokaltrafikbussar. Fönster har skjutits sönder i sådan utsträckning att lokaltrafiken hotats lamslås av attentaten. På annat håll i landet har luftgevär riktats mot huvudet på lärare. Enligt uppgifter i medierna förs ett stort antal människor årligen till sjukhus på grund av skador från effektbegränsade vapen.

Riksdagen har tidigare avvisat ett generellt krav på tillstånd för förvärv och innehav av effektbegränsade vapen med hänvisning till att det inte är rimligt att för dessa ställa lika långtgående krav som för andra, farligare skjutvapen. Trots att FOI har visat att effektbegränsade vapen, enligt dagens regler, kan tränga igenom elva centimeter mänsklig vävnad (Ds 2010:6 s. 53) har den översyn som skett inom Regeringskansliet stannat vid att någon skärpning av reglerna inte är aktuella.

Mot den bakgrunden bör i varje fall ett register upprättas över dem som inhandlar effektbegränsade vapen. De som vill använda effektbegränsade vapen i legitima syften, till exempel tävlingsskytte, har sannolikt inget emot att polisen informeras om innehavet av vapnen.

Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Stockholm den 5 oktober 2011

Allan Widman (FP)